

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudkyň JUDr. Jany Daňkové a JUDr. Jarmily Šimové v právní věci navrhovatele [REDACTED] bytem [REDACTED], za účasti 1/ Okresního pozemkového úřadu Plzeň-sever se sídlem v Plzni, Americká 39, 2/ Zemědělského družstva Dřevce – Kožlany, 3/ Lesů České republiky s.p. se sídlem v Hradci Králové, Přemyslova 1106, 4/ Města Kožlany, 5/ Pozemních staveb KL spol. s r.o. v likvidaci se sídlem v Mostě, Františka Halase 845/13, zastoupených likvidátorem Ing. [REDACTED] bytem [REDACTED], a 6/ Pozemkového fondu České republiky se sídlem v Praze 1, Ve Smečkách 33, v řízení o opravném prostředku navrhovatele proti rozhodnutí **Okresního pozemkového úřadu Plzeň-sever** ze dne 27.11.2000 č.j. PÚ 2394/92

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu Plzeň-sever ze dne 27.11.2000 č.j. PÚ 2394/92 se v části opravným prostředkem dotčené, tj. v části výroku, označené bodem II. písm. b), z r u š u j e a věc se v tomto rozsahu v r a c í tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Opravným prostředkem navrhovatele napadeným výrokem rozhodl Okresní pozemkový úřad Plzeň-sever (dále jen příslušný pozemkový úřad) postupem podle ust. § 9 odst. 4 zák.č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě), že oprávněná osoba, kterou je podle ust. § 4 odst. 2, písm. c) zákona o půdě [REDAKCE], navrhovatel v této věci, není vlastníkem nemovitostí v katastrálním území [REDAKCE] v této výrokové části specifikovaných, s tím, že tyto nemovitosti se nevydávají podle ust. § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě z toho důvodu, že byly po převodu na stát zastavěny rekreačním střediskem. Za nevydané pozemky budou poskytnuty jiné pozemky ve smyslu ust. § 11 odst. 2 a § 17 zákona o půdě, případně náhrada podle ust. § 16, a to na základě výzvy oprávněné osoby k vydání náhrady podle ust. § 16 odst. 3 zákona o půdě. Návrh se podává u Pozemkového fondu Plzeň, Nerudova 35. V odůvodnění této výrokové části příslušný pozemkový úřad zopakoval důvod, uvedený ve výroku, a dále uvedl, že nepřihlížel ke kupní smlouvě ze dne 8.7.1993, kterou byly převedeny nevydáváné pozemky, tvořící součást rekreačního zařízení, z Pozemních staveb KL spol. s r.o. Most na fyzickou osobu, neboť kupní smlouva byla uzavřena v době účinnosti zákona o půdě. Navrhovatel v opravném prostředku namítal, že rozhodnutí příslušného pozemkového úřadu je v napadené části nezákonné, neboť je nepřezkoumatelné – z rozhodnutí není patrné, co se rozumí pojmem rekreační středisko, když zákon takový pojem neužívá, není patrné, v jakém rozsahu rekreační středisko, pokud tento pojem vůbec lze použít, zasahuje do původních pozemkových parcel, které se nevydávají, a především pak z rozhodnutí není patrné, zda vůbec předmětné pozemkové parcely jsou zastavěny stavbou a jaký je charakter této stavby. Navrhovatel je totiž přesvědčen, že pozemky lze vydat, neboť v současné době se na nich nacházejí pouze rekreační chatky, které jsou když ne stavbou drobnou, tak jistě stavbou jednoduchou. V takovém případě ve smyslu ust. § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě nic nebrání jejich vydání. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhoval, aby krajský soud rozhodnutí příslušného pozemkového úřadu v části opravným prostředkem napadené zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Přiznání práva na náhradu nákladů řízení se nedomáhal.

V dané věci bylo u krajského soudu v Plzni zahájeno řízení podle části páté, hlavy třetí občanského soudního řádu (§ 9 odst. 6 zákona o půdě, § 244 - § 246c, § 250l - § 250s o.s.ř.).

Příslušný pozemkový úřad ve stručném písemném vyjádření k opravnému prostředku uvedl, že souhlasí s tvrzením navrhovatele, že pojem rekreační středisko není zakotven v ust. § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě, ale zastává

právní názor, že jde o pozemky nezbytně nutné k provozu stavby hlavní, tvořící rekreační středisko, a z toho důvodu je nelze vydat. Příslušný pozemkový úřad navrhoval potvrzení napadeného rozhodnutí s tím, že souhlasí, aby krajský soud ve smyslu ust. § 250f o.s.ř. rozhodl o opravném prostředku bez jednání. Písemné vyjádření příslušného pozemkového úřadu bylo adresováno Krajskému soudu v Hradci Králové, kam byl původně opravný prostředek spolu se správním spisem postoupen a je součástí správního spisu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež předcházelo jeho vydání, a to v rozsahu navrhovatelem v opravném prostředku tvrzené nezákonnosti (§ 250l odst. 2 a § 249 odst. 2 o.s.ř.), vzal v úvahu vyjádření příslušného pozemkového úřadu a dospěl k závěru, že opravný prostředek navrhovatele je důvodný.

Podle ust. § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě, pozemky nelze vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, nebo dočasnou, nebo jednoduchou, nebo drobnou a nebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24.6.1991 (účinnost zákona o půdě), a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby.

Podle ust. § 32 odst. 1 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen správní řád), podle kterého je pozemkový úřad v řízení podle ust. § 9 zákona o půdě povinen postupovat vždy, když zákon o půdě neobsahuje speciální procesní ustanovení, správní orgán je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Přitom není vázán jen návrhy účastníků řízení. Podle ust. § 47 odst. 1 téhož zákona, rozhodnutí musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání (rozkladu). Odůvodnění není třeba, vyhovuje-li se všem účastníkům řízení v plném rozsahu. Taková situace v dané věci nenastala, proto byl příslušný pozemkový úřad povinen své rozhodnutí odůvodnit v souladu s ust. § 47 odst. 3 téhož zákona, podle kterého správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvede, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval. To znamená, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, které skutečnosti a na základě jakých řádně provedených důkazů vzal správní orgán za prokázané, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů, a na základě zjištěného skutečného stavu jakými úvahami dospěl ke konkrétnímu právnímu závěru. Pokud v odůvodnění rozhodnutí správní orgán neuvede konkrétní důvody, o které opírá své právní

závěry, vyjádřené ve výroku rozhodnutí, je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Taková situace nastala v této věci. Z obsahu správního spisu nelze zjistit, zda se příslušný pozemkový úřad v řízení před vydáním napadeného rozhodnutí vůbec zabýval otázkou, jaké konkrétní stavby tvoří areál rekreačního zařízení, který zasahuje také na pozemky, na jejichž vydání byl v dané věci uplatněn nárok podle zákona o půdě. Dokumentem, zobrazujícím rozlohu areálu rekreačního střediska a jednotlivé stavby jej tvořící, je geometrický plán, vypracovaný v roce 1998 Plzeňskou geodetickou kanceláří se sídlem v Plzni, Rejskova 12, pod číslem [REDAKCE] ve kterém jsou díly pozemků, vyjmenované ve výroku pod bodem II. písm. b) napadeného rozhodnutí, uvedeny ve sloupci pod nadpisem – nevydává se – ostatní; kromě těchto geometrickým plánem zaměřených dílů pozemků však v tomto výroku jsou uvedeny další pozemky v kulturách role, louka, les a rybník s nemalými výměrami. Areál rekreačního střediska není stavbou v právním smyslu a jak vyplývá z uvedeného geometrického plánu, zahrnuje rozlehlé plochy, na kterých se žádné stavby nenacházejí. Také v opravném prostředku napadeném výroku rozhodnutí, jak bylo konstatováno shora, jsou uvedeny pozemky v zemědělských kulturách s nemalými výměrami, na nichž se zřejmě žádné stavby nenacházejí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pak nelze zjistit, jak správně namítá navrhovatel v opravném prostředku, co přesně příslušný pozemkový úřad míní pojmem rekreační středisko a z jakého důvodu nebyly vydány celé pozemkové parcely v zemědělských kulturách, na kterých se žádné stavby nenacházejí, takže nelze přezkoumat, zda v případě v opravném prostředku napadené části rozhodnutí vyjmenovaných částí pozemků a celých pozemků skutečně existovala překážka jejich vydání ve smyslu ust. § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě.

Zjištění, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, je důvodem pro jeho zrušení (§ 250l odst. 2 a § 250j odst. 2 o.s.ř.).

Krajský soud v dané věci zjistil, že rozhodnutí příslušného pozemkového úřadu je v části opravným prostředkem napadené nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto postupem podle ust. § 250q odst. 2 o.s.ř. výrokiem pod bodem I. tohoto rozsudku rozhodnutí příslušného pozemkového úřadu v části opravným prostředkem navrhovatele dotčené zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení, a to bez nařízení jednání (§ 250l odst. 2 a § 250f odst. 1, písm. a) o.s.ř.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 250l odst. 2 a § 250k odst. 1 o.s.ř., podle kterých má v tomto řízení právo na náhradu nákladů řízení pouze

navrhovatel, byl-li úspěšný alespoň zčásti. Navrhovatel v dané věci byl úspěšný, přiznání práva na náhradu nákladů řízení se však nedomáhal. Proto krajský soud výrokem pod bodem II. tohoto rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek (§ 250s odst. 1 o.s.ř.).

V Plzni dne 26.listopadu 2002

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost:

Michaela Vurmová

